

beskaffenhet. *Öfverallt l. Han är l. som han alltid varit. Det är ännu l-t med honom. De äro l-a.*

LIKAFULLT, -- füllt, adv. Det oakadt, likväl, ändock, icke desto mindre. *Man förbjöd honom det, men l. gjorde han det.*

LIKALEDÉS, li'kalédäss, adv. 1) På samma sätt. *Gack du och gör l. — Syn. Likaså, Sammalunda, Sammaledes, Äfvenså, Äfvenledes. — 2) Äfven, derjemte, dertill. L. kommo sändebud från andra riken.*

LIKALYDANDE, li'kaly'dannde, a. 1. Som har lika lydelse, innehåll. *L. med originalet. — Skrifves och uttalas äfv. Lika lydande.*

LIKARE, m. 3. Modell af mått, mål eller vigt, hvarefter dessa böra rättas. Deraf sammansättningarna *L-mått, -vigt.*

LIKARE, a. kompar. af *Lik, Lika* och *Likt*. Såsom komparativ af *Lik*, III, 4, uttalas det gemmenligen: li'ckare, t. ex.: *Det vore l. af honom, att han komme och både mig om förlåtelse.*

LIKARMAD, a. 2. (mek.) *L. häfstång*, som har lika långa armar.

LIKARTAD, a. 2. Af samma art, beskaffenhet. *En l. kropp består af l-e delar. — Syn. Homogen.*

LIKARTIGHET, f. 3. Egenskapen att vara likartad.

LIKASOM, se *Liksom*.

LIKAST, a. superl. af *Lik, Lika* och *Likt*. Såsom superlativ af *Lik*, III, 4, uttalas det vanligen: li'ckast, t. ex.: *Det synes mig l. att dröja tills vidare.*

LIKASÄ, li'kasä, adv. På lika sätt, äfvenså. *Han blef ond och jag l. — Syn. Se Likaledes.*

Anm. Bör ej förblandas med *lika så*, i hvilket uttryck *så* ej har tonvigten, t. ex.: *Hon är l. så vacker som förr. — I uttalet sammandrages Likasä ofta till Liksä.*

LIKATÄNKANDE, a. 1. Som tänker lika med en annan.

LIKBEGÄNGELSE, f. 3. Den högtidliga ceremonien vid en afidens persons begrafning. — *Syn. Begrafning.*

LIKBENT, a. 1. *L. triangel*, som har två sidor lika stora.

LIKBESIGTNING, f. 2. Ett liks besigtning af läkare, vid laga ransakning om dödsorsaken.

LIKBJUDARE, m. 3. En, som bjuder till begrafning.

LIKBÅR, f. 2. Bår, hvarpå likkistor ställas.

LIKBÅRARE, m. 3. En, som jemte flera andra bår ett lik till grafven.

LIKIDAN, li'k dänn, se *Likadan*.

LIKIDANAD, a. 2. Lika danad, beskaffad.

LIKE, m. 2. pl. *likar*. Den, som är lik en annan i egenskaper eller samhällsställning; kan mäta sig med en annan i börd, förmögenhet, förtjenster. *Umgås med sina l-ar. Hvar och en söker sin l. Han har få sina l-ar, har ej sin l. öfverträffar de flesta, alla.*

LIKFAKLA, f. 1. Fackla, som bäres vid en likbegängelse.

LIKFORMIG, a. 2. 1) Af lika form. *L-a figurer.* — 2) Lika till art, beskaffenhet, innehåll, skriftsätt. *L. stil. — Likformighet, f. 3.*

LIKFORMIGT, adv. På lika sätt. *L. göra något. — L. med, prep.* Enligt, i öfverensstämmelse med.

LIKFULLT, likfultt ell. li'k füllt, se *Likafullt*.

LIKFÄRD, c. 3. Tåget af vagnar, då ett lik föres till grafven.

LIKFÖLJE, n. 4. Se *Likfärd, Likprocession*.

LIKGILTIG, a. 2. 1) (om sak) Som icke innehåller något skäl till företräde för det ena eller andra, vid ett besluts fattande. *Valet emellan dessa tvenne saker är l-t. Det är l-t, hvilketdera man gör.* — 2) (både om sak och person) Som man icke bekymrar sig om, som icke väcker ens deltagande, intresse; af föga vigt, betydighet. *Det är mig l-t, hvad ni derom tänker. Denne man är honom fullkomligt l. Tala endast om l-a ämnen.* — 3) (om person) Som icke har mera böjelse för det ena än för det andra; som icke känner deltagande, intresse för, icke finner sig road, lifvad af något; icke känslig för kärlek. *Han förblir l. för allt hvad som passerar. L. för beröm, tadel. L. för världens nöjen, för kärlekens lockelser.* Man säger äfv.: *Ett l-t hjerta, sinne, en l. själ.*

LIKGILTIGHET, f. 3. Egenskapen att vara likgiltig (jfr. d. o.). *Visa mycken l.*

LIKGILTIGT, adv. På ett likgiltigt sätt, med likgiltighet. *L. afhöra något.*

LIKGODT, li'k gåt't, adv. Lika mycket, det är detsamma. *L., jag skall komma. — Skrifves vanligare Lika godt.*

LIKHET, f. 3. Egenskapen att vara lika. *De ha ingen l. med hvarandra. Han har alls ingen l. med fadren. Det är föga l. emellan honom och brodern. L. i sinnelag, lynne, tänkesätt. L-en med originalet. — I l. med, adverbialt talesätt. I enlighet, enligt, i öfverensstämmelse med. I l. med hvad förut derom stadgad är.*

LIKHVALF, n. 3. Hvalf, der lik insätts och förvaras. — *Syn. Katakomb.*

LIKHÖRNIG, a. 2. *L-a figurer*, som hafva lika stora hörn. — *Likhörnighet, f. 3.*

LIKKISTA, f. 1. Enkom för ändamålet gjord kista, hvari ett lik lägges och begrafves. (Fig.) *Hylla på sin l., se Hylla.*

LIKLIIG, a. 2. (föräldr.) 1) Lämplig, passande. *Ett l-t giftermål. — 2) Sannolik, trolig. — Liklighet, f. 3. — Ilikligen o. Likligt, adv.*

LIKLUJANDE, a. 1. Som har lika ljud. *L. ord, som vid uttalet ljuda lika.*

LIKMASK, m. 2. (gam.) Frätande sår.

LIKMÄTIG, a. 2. (af *Lik* och *Mått*) *L. med, öfverensstämmande med.*

LIKMÄTIGHET, f. 3. Öfverensstämmelse, enlighet.

LIKMÄTIGT, adv. I enlighet, i öfverensstämmelse med. *L. förordningen af d. 6 April 1804. — Syn. Se Enligt.*

LIKNA, v. a. 1. 1) Vara lik. *Han l-r sin far. De l. hvarandra till ansigt, till karakter och lynne. Sonen l-r ej fadren i förstånd, är fadren i förstånd underlägsen. Hans stil l-r mycket de gamles. Detta l-r en saga. — 2) L. vid, jemföra med, förlikna vid. *Han l-de honom vid ett vilddjur. — L. sig, v. r.* Hafva ett visst utseende, vissa egenskaper, hvaraf man slutar till något blifvande. *Hon l-r sig att bli vacker. Det l-r sig till regn. Säden l-r sig vackert, ser lofvande ut. Det l-r sig väl, illa för honom, utsigterna äro goda, dåliga för honom. Som det l-r sig, allt efter omständigheterna. — Syn. Teckna sig, Se ut. — Liknande, n. 4.**

LIKNELSE, f. 3. 1) a) Talfigur, hvarigenom